

men udelukkende den, at man ikke herhjemme har haft den samme Forstaaelse af en Handelsflaades Betydning for et Land, som man i mange, mange Aar har haft i Norge, hvor omtrent hvert eneste Menneske er interesseret i Skibsfarten. Det, at Skibsfartens Udøvere ved, at Landets Befolkning ser hen til dem som Folk, der er nyttige for Landet, er i og for sig en stærk Opfordring baade for Lederne og for dem, der skaber de Midler, hvormed Lederne danner Selskaberne, til at virke i Fællesskab. Man maa ikke glemme, at Søfarten i Ordets videste Betydning er et internationalt Erhverv; det er et Erhverv, som maa kæmpe med hele Verdens Skibsfart. Derfor maa man haabe og stole paa, at der gennem Lovgivningsmagten herhjemme ikke vil blive lagt tungere Byrder paa vor Skibsfart eller stillet større Fordringer til den, end der bliver stillet til andre Landes Skibsfart. Jeg tror ikke, at vor Skibsfart ønsker andet end at blive stillet paa lige Fod med andre Landes; men det har ikke altid kunnet opnaas herhjemme. Disse to Lovforslag vil, hvis de med de Bestemmelser, de nu indeholder, bliver ført ud i Livet af den højtærede Handelsminister, sikkert føre til det nævnte Resultat. Men hvad Fremtiden vilde bringe med de store, brede Rammer, kan jeg ikke forudse.

Jeg skal dernæst nævne et Par Punkter i Lovforslagene, som jeg synes kunde trænge til lidt nærmere Overvejelse. Da det ærede 12te Medlem for 2den Kreds imidlertid har udtalt, at Lovforslagene ønskes henvist til et Udvalg, kan de jo blive nærmere overvejet der. I Lovforslaget om Forholdsregler til Skibsfartens Betyggelse staar der i § 3, at Rederierne skal offentliggøre de Veje, de agter at lade deres Skibe følge. Men der staar ikke, hvorledes man skal offentliggøre det, om det skal ske gennem Aviserne, ved Henvendelse til Handelsministeriet eller til Søkortarkivet, eller paa hvilken Maade det skal ske. Rederierne skal altsaa offentliggøre de Veje, de vil lade deres Skibe følge. Det kan let gøres for Ruteskibenes Vedkommende, der er store og kraftige Skibe, og som i Regelen gaar samme Veje paa bestemt Aarstid, men det er ret umuligt for Trampskibene, da man aldrig kan vide, fra hvilken Havn de vil komme til at sejle, og de maa tage Hensyn til, hvordan Vejret er paa de forskellige Tider af Aaret. Vore store Passager- og Ruteskibe gaar i Regelen Nord om Skotland og gaar derfra temmelig direkte sønden om Bankerne til New York, men mindre Skibe maa ofte søge Syd paa

for at træffe bedre Vejr. Imidlertid, Bestemmelsen kan vel ændres saaledes, at Rederierne kun er nødte til at følge de angivne Veje, forsaavidt Forholdene tillader det.

Ifølge § 6 maa der ikke indrettes eller drives Radiostation i noget dansk Skib, der ikke ejes af Staten. Alle større Skibe skal vel efterhaanden have Radiostation, da England har bestemt, at de kun maa komme til engelsk Havn, naar de har det. Den paagældende Lov skulde træde i Kraft til 1. April, men dens Ikrafttræden er, saa vidt jeg ved, udsat til 1. Oktober. Derfor kunde man tænke sig, at danske Skibe, der skulde sejle til engelsk Havn, i særlige Tilfælde kunde faa Tilladelse til at installere Radiotelegraf, saa at de kunde faa Lejlighed til at sejle f. Eks. fra syd-amerikansk Havn til den Havn i England, de er bestemte til.

I Lovforslaget om Tilsyn med Skibe staar der i § 4 under 9., at Grænsen for de Fordringer, der til Opfyldelse af de under 1.—8. stillede Krav kan forlanges fyldstgjort af Skibet, skal som Regel være bestemt ved de Fordringer, som et af Handelsministeren anerkendt Klassifikations-Selskab til enhver Tid stiller. Dette „som Regel“ kan vel ikke betyde, at der eventuelt skulde være endnu et Tilsyn med Skibe. Jeg gaar ud fra, at det ikke er Tilfældet, men denne Formodning kan vi jo faa bekræftet eller afkræftet i Udvalget. Under G. i samme § 4 er den eneste Forandring den, at Fartcertifikater nu ogsaa kræves, hvad der kan være særdeles godt.

I § 5, som omhandler Passagerskibe, er der ogsaa forskellige Udtryk, som kunde trænge til en nærmere Forklaring. Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds nævnte, at Færger og små Skibe i indenlandsk, helt indskrænket Fart, burde have dobbelt Besætning af Baade. Det vil vist være vanskeligt, og jeg forstaar heller ikke, at det efter Loven her skulde være ganske nødvendigt for Skibe, der særlig sejler i snævert Farvand og altid paa grundt Vand. Men her maa der vel, som det er nævnt, tages et Hensyn til de særlige Lempelser, der kan være Tale om for mindre Skibe.

7de Afsnit, om usødygtige Skibe, er et meget vigtigt Afsnit for Skibsfarten, idet det jo kan have den allerstørste Betydning for et Skib, om det bliver tilbageholdt. Der synes imidlertid i dette Afsnit at være taget alle de nødvendige Forsigtighedsregler, idet Tilsynsmændenes Beslutning om Beslæggelse af Skibet kan indtænkes for Handelsministeriet, og fra Ministeriet